

gen. Retten kan dog i medfør af retsplejelovens § 877, stk. 3, undtagelsesvis tillade, at f.eks. en videooptagelse af politiets afhøring af et barn benyttes som bevis i stedet for en ny og umiddelbar afhøring af barnet i retten.

De nærmere betingelser for rettens tilladelse til dokumentation af videooptagelser er fastlagt i rets praksis.

Ved rettens stillingtagen til, om videooptagelse kan benyttes som bevis, indgår barnets alder som en væsentlig faktor. Rettens tilladelse kan efter hidtidig praksis næppe forventes, hvis den afhørte er ældre end omkring 12 år. Samtidig er det af afgørende betydning, at en række retsgarantier – herunder bl.a. om forsvarrets adgang til stille supplerende spørgsmål – er tilgodeset i forbindelse med videoafhøringen.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det tvivlsomt, om mere præcise regler er ønskelige på et område som det foreliggende, hvor der i hver enkelt sag skal ske en helt konkret afvejning af hensynet til barnet over for bl.a. hensynet til hovedreglen om, at beviser skal føres umiddelbart for den dømmende ret.

Det er derfor Justitsministeriets opfattelse, at det fortsat bør være overladt til domstolene i den konkrete sag at foretage den fornødne afvejning af, hvorvidt dokumentation af en videoafhøring bør tillades. Der foreslås derfor ikke lovændringer på dette område.

6. Rådgivning, støtte og information til ofre for forbrydelser

6.1. Offerrådgivning

I Sverige findes omkring 100 lokale offerrådgivninger – de såkaldte »brottsofferjourer« – hvor ofre for forbrydelser kan henvende sig og få støtte og vejledning.

Størstedelen af arbejdet i rådgivningerne består i samtaler med ofre og henvisninger til professionelle hjælpeinstanser. Rådgivningerne er etableret lokalt og baseres på frivillig arbejdskraft, der ydes af udvalgte støttepersoner. Støttepersonerne rekrutteres på baggrund af interviews, og der lægges særlig vægt på, at de pågældende har et positivt menneskesyn, en vis modenhed og psykisk stabilitet, og at de er i stand til at lytte til andre mennesker. Når en støtteperson er godkendt, gennemgår den pågældende en særlig uddannelse.

De svenske erfaringer med den støtte og rådgivning, der ydes til ofre i offerrådgivningerne, er efter det oplyste meget positive.

Med inspiration i den svenske ordning foreslås det derfor, at der i Danmark søges etableret et lands-

dækkende net af lokale offerrådgivninger, hvor der tilbydes ofre for forbrydelser støtte og vejledning af frivillige støttepersoner. Målet er, at der skal være en rådgivning i hver politikreds.

Offerrådgivningernes opgave skal først og fremmest være at give personlig støtte til ofre for forbrydelser. I mange tilfælde kan en sådan støtte gives »blot« ved at lytte til og tale med ofret.

I offerrådgivningen skal ofret også kunne få vejledning om mulighederne for at søge det offentlige om erstatning, om mulighederne for psykologhjælp, for advokatbistand m.v. og eventuelt tillige bistand ved spørgsmål om udfyldelse af ansøgningskemaer eller skadesanmeldelser til forsikringssselskaber m.m. Giver forbrydelsen anledning til, at ofret søger at opnå erstatning – f.eks. hos Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser eller hos gerningsmanden – kan ofret vejledes om reglerne om adgangen til eventuelt at få erstatningskravet påkendt i forbindelse med straffesagen eller eventuelt om mulighederne for at opnå retshjælp til en efterfølgende civil retssag om kravet.

Der kan også være behov for, at rådgivningens støtteperson, f.eks. i et tilfælde, hvor ofret modtager en indkaldelse til at afgive vidneforklaring i retten, forbereder ofret på denne situation ved at forklare om det sædvanlige forløb i en retssal under en domsforhandling. Støttepersonen kan eventuelt også gå med i retten, hvis ofret føler behov for at have én ved sin side.

Det skal i øvrigt være et mål, at der er mulighed for at rette henvendelse til støttepersoner fra offerrådgivningen også f.eks. umiddelbart efter, at en forbrydelse er sket. Det vil f.eks. kunne ske ved, at der lokalt etableres en form for telefonvagtordninger, hvor offeret kan rette henvendelse også sent om aftenen m.v.

Det er hensigten, at offerrådgivningen skal stå åben for alle, som føler behov for rådgivning af den art, som er nævnt ovenfor. Ordningen begrænses således ikke til ofre for bestemte former for (alvorlige) kriminalitet. Også f.eks. personer, der har fået beskikket en bistandsadvokat, vil således kunne henvende sig i en offerrådgivning, f.eks. med henblik på at have en person at tale med.

Opgaven med at etablere og vedligeholde nettet af lokale offerrådgivninger vil blive henlagt til Rigspolitichefen eller Direktoratet for Kriminalforsorgen, der skal skabe de nødvendige betingelser for, at opgaven med at bistå og støtte ofre kan løses lokalt.

Der skal findes støttepersoner, der er interesseret i på frivillig basis at hjælpe ofre for forbrydelser. Der skal herved navnlig tages hensyn til menneskelige egenskaber og ikke stilles specifikke krav til en be-